

veto, det vil vi ikke være med til – og til, at et land kan blive stemt ned? Det var oprindeligt omkring 50 områder, men nu er tallet jo mindre. Er det 20, er det 30, er det 34 områder, der er tale om? Er der ikke i realiteten udtryk for, at der trækkes beslutningskompetence væk fra dette Folketing og ned til Bruxelles?. Er det dermed ikke også udtryk for, at Christiansborg og Folketinget bliver en lige gyldig bygning på vejen til lufthavnen? Er det ikke udtryk for mere union? Og er det ikke udtryk for afgivelse af suveræniteten i realitetens verden?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg noterede mig, at statsministeren ikke svarede på spørgsmålet om udvidelsen af Kommissionens beføjelser på det handelspolitiske område, et af de mest vidtgående kapitler i den nye traktat.

Så siger statsministeren, og det er jo rigtigt, at der stadig er områder, hvor der er vetoret. Men det er bare blevet meget svagere områder, og jeg vil spørge statsministeren: Er det ikke korrekt, at man har vedtaget et såkaldt forstærket eller tættere unionssamarbejde, så det bliver sådan, at på de områder, hvor der stadig er vetoret, kan et flertal i Ministerrådet svinge kæppen over for de lande, der ønsker at blokere, og true med at lave et forstærket samarbejde og på den måde sætte Danmark ud af spillet, så varetøret i realiteten bliver mere eller mindre illusorisk? Det er jo en del af problemet.

Man kan selvfølgelig godt sige, at der er enkelte områder, hvor der stadig er vetoret, men den kan jo ikke bruges, og jeg vil godt bede statsministeren give en bedømmelse af og give sit bud på det spørgsmål. Statsministeren var jo faktisk oprindeligt imod det forstærkede samarbejde, og her var statsministeren og jeg enige, men desværre gik statsministeren på tilbagetog på det punkt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke statsministeren for et usædvanligt klart svar, selv om jeg selvfølgelig er lidt trist over svaret, nemlig at regeringen under ingen omstændigheder vil medvirke til nogen som helst form for en uvildig undersøgelse af, om vi afgiver suveræniteten i grundlovens forstand. Men det må vi jo så prøve at klare ad anden vej.

Men den anden del af spørgsmålet svarede statsministeren til gengæld overhovedet ikke på, og det vil jeg gerne bede statsministeren om

at gøre nu, nemlig om statsministeren ikke er enig i, at man med den fortolkning, man anlægger af grundlovens § 20 om suverænitetsafgivelse, reelt har tæmt begrebet for indhold.

Hvis man kan flytte væsentlig magt fra nationalstaterne til EU ved at gå fra enstemmighed til flertalsafgørelser, hvis man kan lave væsentligt om på Kommissionens arbejdsfacon og endda afskaffe den danske kommissær, hvis man kan gøre Kommissionen til en kommission, der har vetoret og altså monopol på at kunne stille forslag i systemet, og sådanne ændringer ikke er suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand, er statsministeren så ikke enig i, at man et langt stykke hen ad vejen reelt har afskaffet alt indhold i suverænitetsbegrebet?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 800

4) Til statsministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil statsministeren ved en folkeafstemning søge det danske folks accept af de ændringer af EU-traktaten, som bliver en følge af forhandlingerne i Nice?«

Frank Dahlgaard (UP):

Der har jo udviklet sig den praksis med hensyn til Danmarks forhold til EU, at ændringer af EU-traktaten bringes til folkeafstemning i Danmark. Det kan være, fordi grundloven tilsiger det, eller fordi man vurderer, at det kræver grundloven, eller også kan det være en vejledende folkeafstemning. Spørgsmålet er her, om statsministeren vil overveje at bringe denne traktatændring, Nicetraktaten, ud til folkeafstemning.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Som jeg nævnte under det umiddelbart foregående spørgsmål, vil vi tage stilling til det, så snart vi har en grundig vurdering af Nicetraktaten. Den har vi i løbet af januar-februar måned, og så kommer vi tilbage til spørgsmålet.

Det er grundloven, der for mig er det afgørende. Hvis grundloven tilsiger det, gør vi det, og hvis den ikke tilsiger det, gør vi det ikke. Min vurdering lige nu er, at der ikke er tale om afgivelse af suveræniteten, og det er det, der er vores ledetråd. Det sagde jeg også lige før.